

РЕШЕНИЕ

№ 7767

гр. София, 21.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 09.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **666** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 284 и сл. от ЗИНЗС.

Образувано е по искова молба на лишения от свобода Н. П. Р., ЕГН [ЕГН], срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, като се претендира заплащане на обезщетение в размер на 1220 лв., поради недопускане на храни (печено филе „М.“ на М., във фабрична опаковка) извършено на 26. 12. 2020 г. и неспазване на графика за раздаване на билети за свиждане, както и неосигуряване на алтернативи на чакалнята за посетители по отношение на неговата майка.

В съдебно заседание, ищецът поддържа така предявения иск. Представя подробни писмени бележки в указания от съда срок, в които излага доводи за умишлени извършени от страна на служители на ответника нарушения на неговите права.

Ответникът – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, чрез процесуалния си представител, счита исковата молба за неоснователна и недоказана. Поддържа съображенията изложени в писмения отговор. Представя писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на исковата молба, но завишен размер на претендираното обезщетение. Иска се определянето му от съда по справедливост.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ищецът Н. П. Р., ЕГН [ЕГН], изтърпява наказание лишаване от свобода, в Затворническо общежитие от закрит тип К., към момента посочен в исковата молба за твърдяното нарушение. Понастоящем преместен в Затвора С. З..

С подадената искова молба ищецът претендира заплащане на обезщетение в размер на 1220 лв., поради недопускане на храни (печено филе „М.“ на М., във фабрична опаковка) и неспазване на графика за раздаване на билети за свиждане, както и неосигуряване на алтернативи на чакалнята за посетители по отношение на неговата майка, което е станало на 26. 12. 2020 г.

В исковата молба се твърди, че на 26. 12. 2020 г. майката на ищеца – Е. Р. пристигнала в 12.45 в ЗОЗТ „К.“, за да получи билети за свиждане, които са раздават от 13.00 ч. до 13.30 часа и са за 14.00 ч., но й казали, че билетите са свършили, поради което трябвало да чака до 15.00 часа, за да получи билети за свиждане от 16.00 часа. Все пак в 14.30 часа Е. Р. получила билет за свиждане за 16. 00 часа, но се наложило да чака отвън на студа и на открито, защото чакалнята била в ремонт. При проверка на донесените от Е. Р. хранителни продукти за Н. Р. не било допуснато вакумирано филе „М.“ на „М.“, което е отразено лично от ищеца в представената (стр. 61) бележка № 29 / 26. 12. 2021 г. за внасяне на храна.

Сочи се също така, че преди тази дата, е получавал многократно вакумирано филе „М.“ на „М.“, като недопускането му е в противоречие със Заповед № ЛС-04-642 / 28. 11. 2018 г. на министъра на правосъдието, относно разрешените хранителни продукти за внасяне, между които е посочено трайно месни продукти във фабрична опаковка.

Вследствие на недопуснатия хранителен продукт Р. почувствал яд, гняв, силно недоволство, тревога, безсилие, унижение, незащитеност, малоценност и други негативни емоции от неспазване от служителите на ответника на утвърдените правила. Освен това в исковата молба се твърди, че ищецът бил силно притеснен от продължителното стоене на студа на неговата майка, която е възрастна и скоро била прекарала инсулт, както и че не бил спазен графика за раздаване на билети.

С писмен отговор от 05. 05. 2021 г., ответникът прави възражения за неоснователност на иска. Представя докладни записки по случая, билети за доставка на хранителни продукти и Заповед № ЛС-04-642/ 28. 11. 2018 г. на министъра на правосъдието.

По делото са разпитани, като свидетели Е. Р. - майката на ищеца и А. А. – служител в ГДИН, както и е извършен оглед на подобно по вид вакумирано филе „М.“ на „М.“.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Искът е допустим, като предявен срещу надлежен ответник, а разгледана по същество исковата молба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3.

На основание чл. 3, ал. 1 от ЗИНЗС, осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение.

Съгласно ал. 2 на същия член, за нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване,

необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност.

С настоящата искова молба се претендира, че вредите са настъпили от незаконосъобразен отказ на служители на ответника, които не са му допуснали хранителен продукт, който е разрешен за внасяне съобразно му Заповед № ЛС-04-642/28. 11. 2018 г. на министъра на правосъдието. Освен това се претендират вреди от неспазения график за раздаване на билети за свиждане и неосигурена възможност за престой на топло в изчакване на свиждането, от страна на неговата майка.

Съдът намира, че безспорно донасянето на лишения от свобода Р., на вакумиран обработен месен продукт, какъвто е въпросното филе „М.“ на „М.“, стига да е във фабрична опаковка, е разрешен продукт, съобразно Заповед № ЛС-04-642/28. 11. 2018 г. на министъра на правосъдието.

В същото време, правото на лишените от свобода да получат хранителни пратки не е безусловно и същото търпи ограничения именно с оглед наложеното им наказание.

Съгласно чл. 73, ал. 14 от ППЗИНЗС, хранителните продукти и други разрешени вещи, които носят посетителите, подлежат на проверка и се предават на лишените от свобода преди започване на свиждането. Видимо негодните и опасни за консумация продукти се връщат на посетителите.

На основание чл. 73, ал. 15 от ППЗИНЗС, не се приемат хранителни продукти, вещи и предмети, които не могат да бъдат проверени.

В конкретния случай е безспорно, че на 26. 12. 2020 г. на ищеца Р. не е допуснато филе „М.“ на „М.“, донесено от неговата майка Е. Р., при проведеното свиждане.

В същото време, съдът намира че не е налице противоправно поведение от страна на служители на ответника, във връзка с недопускането на това филе.

Съобразно горепосочената разпоредба на чл. 73, ал. 15 от ППЗИНЗС, не се приемат хранителни продукти, вещи и предмети, които не могат да бъдат проверени.

Видно от докладните записки на инспектори А. А. и Д. И. (стр. 57,58), които на 26. 12. 2020 г. са били назначени на Пост 1 и са проверявали багажа на близките на лишените от свобода, вакумираното пушено месо не е било допуснато, защото имало посипка от зелена на вид тревиста маса с неустановен произход. След като обяснили на Е. Р., че филето трябва да се разреже за проверка, Р. отказала да го предаде и си го прибрала.

Очевидно след като е отказана проверката на пратката и същата е прибрана, няма как лишения от свобода да получи въпросното филе.

Действително при разпита на свидетеля Е. Р., същата категорично отрича да е отказала разрязването на филето и да си го е прибрала.

В същото време свидетелят А. не си спомня конкретния случай, но твърди, че щом го е записал в докладната записка, значи така се е случило.

Съдът намира, че в случая конкретното филе не е допуснато именно поради отказа на донеслия го да бъде проверено и прибирането му обратно, поради което не е налице противоправно поведение на служители на ответника.

В тази връзка не кредитира показанията на свидетеля Р., поради роднинската си връзка с ищеца. Действително свидетеля А. е в трудово-правни отношения с ответника, но връзката и зависимостта не е в такава степен силна, както роднинската. Освен това, по делото са налице докладните записки на А. и И., които са написани веднага след случая на 26. 12. 2020 г., т.е. много преди образуването на делото и нуждата от доказване на причините поради които не е допуснато филето.

По делото, по искане на ищеца са представени бележки за внасяне на храни и вещи (стр. 162-174), от които действително се установява, че преди тази дата – 26. 12. 2020 г. ищецът е получавал подобно филе „М.“, но това не доказва незаконосъобразно действие на ответника да го допусне впоследствие. Както беше посочено, въпросното филе, във фабрична опаковка, е разрешен хранителен продукт, съобразно заповедта на министъра на правосъдието, но в конкретния случай на 26. 12. 2020 г. този продукт не е бил допуснат, поради отказа на майката на ищеца да бъде проверен, след което същият е бил прибран. Доколкото вещите и храните подлежат на задължителна проверка, като преценката за това кои точно вещи да се проверят безспорно е на надзорно – охранителния състав, отказа да бъдат проверени предполага тяхното недопускане на основание на законовата разпоредба.

Следва да се отбележи, че след отказа на 26. 12. 2020 г., на 22. 05. 2021 г. на ищеца е допуснато вакумирано месо (видно от бележа от тази дата – стр. 111), като от страна на Р. изрично е отбелязано, че продуктите са били разрязани. В тази връзка съдът намира, че недопускането на храната, не се дължи на някакво тенденциозно отношение спрямо ищеца, като при извършена проверка, такава му се допуска.

Предвид изложеното съдът намира, че в конкретния случай не се доказва противоправното действие на ответника, а недопуснатата храна, е поради отказа на майката на ищеца, тази храна да бъде проверена.

Съдът намира, че същото така не се доказва другите обстоятелства посочени в исковата молба, че ищецът бил притеснен за здравето на майка си, поради неспазения график за раздаване на билети и дългото й стоене на студа, докато дойде времето за свиждане.

По отношение на така изложеното, не се ангажираха никакви доказателства в подкрепа на тези твърдения.

В случая не се доказва по никакъв начин, че майката на ищеца била пристигнала още в 12.30 часа и чакала на студа.

Действително в показанията на свидетеля Р., същата сочи, че е пристигнала в 12.30 ч., като билетите били раздадени предварително, но съдът вече посочи, защо не кредитира тези показания, именно поради родствената връзка.

В същото време, дори и Р. сочи, че заради Ковид ситуацията пускат само 8 човека, а желаещите са повече. Свиждането става по ред на пристигане и който има нерви да чака.

Безспорно съобразно общата ситуация в страната и ограниченията, с които всички следва да се съобразяват, е нормално и билетите за свиждане да се раздават по ред на пристигане, като същите са в по-ограничен брой, за да се избегне струпването на много хора. След като преди майката на ищеца е имало повече хора, е нормално същата да изчака реда си, по реда на пристигане, поради което не се установява някакво неспазване на този ред.

От друга страна, не се доказва и че й се е наложило да седи на студа, като както самата Р. сочи, чакането става в и около една барака. Действително Р. сочи, че вероятно сутринта била палена печка, но към 12.30 било студено, но това не се подкрепя от доказателствата по делото. Видно от показанията на Р., същата изрично заявява, че там има две врати, от едната се влиза в тясно коридорче, а в другата към едно помещение, в което има печка, което беше затворено. Не знам дали е била заключена или не вратата, но нямаше никой там. В случая очевидно самата свидетелка не е направила дори опит да влезе там, за да твърди, че не е имало осигурено място за

чакане и същото е било неотоплено.

Видно от представените (стр. 137) обяснения от лишения от свобода Л. С., на 26. 12. 2020 г. запалил печката в салона за свиждане към 08.00 часа и до 17.00 часа поддържал огъня с дърва и въглища. Времето не беше студено, но печката работи през целия ден.

В случая не се доказва, че не е било осигурено място за изчакване на свиждането, както и че същото е било неотоплено, което наложило майката на ищеца да чака на студа, тъй като видно от нейните показания, същата въобще не е опитала да влезе в чакалнята.

Предвид изложеното, съдът намира, че предявената искова молба е изцяло неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на спора и на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ (нова – ДВ, бр. 94 от 2019 г.), както и на основание чл. 286, ал. 2 от ЗИНЗС, ще следва ищеца да заплати на ответника, юрисконсултско възнаграждение, каквото искане беше своевременно направено, определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска на лишения от свобода Н. П. Р., ЕГН [ЕГН], срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с който се претендира заплащане на обезщетение в размер на 1220 лв., поради недопускане на храни (печено филе „М.“ на М., във фабрична опаковка) извършено на 26. 12. 2020 г. и неспазване на графика за раздаване на билети за свиждане, както и неосигуряване на алтернативи на чакалнята за посетители по отношение на неговата майка.

ОСЪЖДА Н. П. Р., ЕГН [ЕГН], да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ – С., [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Административен съд София - град, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: